

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. november 21. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 25. napján kihirdetett Kb.II.50/2007/13. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre **enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott neve helyesen: vádlott.

A másodfokú eljárás során felmerült 15.669.- (tizenötezer-hatszázhatvankilenc) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 25. napján kihirdetett Kb.II.50/2007/13. számú ítéletével a vádlottat hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt 280 napi tétel, napi tételenként 300.-Ft, pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A büntetőeljárás során felmerült bünygyi költségből 100.000.-Ft megfizetésére kötelezte a vádlottat, míg a fennmaradó 80.674.-Ft bünygyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A katonai ügyész az elsőfokú ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.43/2008. számú átiratában az elsőfokú ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölésére tett indítvány, mivel álláspontja szerint az eljáró tanács eljárási szabályt sértett, amikor a bírósági iratok 129. nsz. alatti jogsegéllyel beszerzett jegyzőkönyvek szakfordításáról nem gondoskodott. Indítványozta ezért a hiteles szakfordítás beszerzését, annak bizonyítás anyagává tételét, amelyet követően az első fokú ítélet már mindenben alkalmassá válik a felülbírálra. Mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a

vádlott bűnösségét, és törvényesen minősítette azt hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének. Mivel cselekményével arányos pénzbüntetést szabott ki, az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános tárgyaláson a vádlott védője az általa bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett mérlegelési lehetőségén, amikor a bizonyítékokat csoportosítva arra következtetett, hogy a vádlott elkövetette a terhére rótt bűncselekményt. Ismételten számba véve a rendelkezésre álló bizonyítékokat kifejtette, hogy ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani a vádlott bűnösségét, mivel ne kizárt, hogy az események másképp is történhettek, mint ahogyan azt a tényállás tartalmazza. Mindezekre figyelemmel védence bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt. Másodlagosan - amennyiben a felmentésre a másodfokú bíróság nem látna lehetőséget - védenccével szemben próbára bocsátás kiszabását kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség másodfokú nyilvános tárgyaláson jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a védő fellebbezése az elsőfokú bíróság okszerű, mérlegelő tevékenységét támadja, ezért az eredményre nem vezethet. A hiteles fordítás kézhezvételét követően a katonai ügyész észlelte, hogy a jogsegély keretében kihallgatott tanúk nem kerültek kioktatásra a hamis tanúzás törvényes következményeire. Mivel azonban nyomozati szakban tett vallomásuk felhasználható, amely megfelelően alátámasztja a vádlott bűnösségét, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendtartás szabályait alapvetően betartotta eljárása során. A 129. nsz. alatti jogsegély keretében beszerzett tanúvallomások hiteles fordításáról azonban nem gondoskodott, ezért tévedett, amikor azt a bizonyítékok között értékelte. E hiányosságot pótolva a másodfokú katonai tanács gondoskodott a jegyzőkönyvek hiteles szakfordításáról. Ezt követően a másodfokú bíróság is észlelte, hogy a kihallgatott tanúk, nem kerültek kioktatásra a hamis tanúzás törvényes következményeire. A Be. 78.§ (4) bekezdésének rendelkezése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. Figyelemmel arra, hogy a tanúk nem kerültek kioktatásra a Be. 85.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint, vagy a megkeresett fél jogának megfelelően, ezért az említett jegyzőkönyveket a másodfokú bíróság kirekesztette a bizonyítékok köréből.

Az elsőfokú bíróság egyebekben az ügy eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat számba vette és értékelési körébe vonta. Az iratok között 14/b. nsz. található a sértett, illetve a vele együtt utazó személy jogsegély keretében beszerzett tanúvallomásának hiteles fordítása. Ebben a sértett megerősíti feljelentőlevelében tett állításait, fénykép alapján felismerte bántalmazójaként a vádlottat és vallomását útitársának vallomása is alátámasztotta. E vallomások a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékokkal - szemben a vádlott tagadásával és a vallomását alátámasztó tanúk vallomásaival - meggyőzően bizonyítják a vádlott bűnösségét. Az elsőfokú bíróság az említett bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonva a logika szabályainak megfelelően adott számot értékelő tevékenységéről. Mindezek alapján a másodfokú bíróság által kirekesztett bizonyíték nélkül is okszerűen következtetett az elsőfokú katonai tanács arra, hogy a vádlott elkövette a terhére rótt cselekményt.

Az elsőfokú bíróság ítélete csupán annyiban hiányos, hogy nem tartalmazza a vádlott személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változást. A vádlott által a tárgyaláson becsatolt okirat alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa azzal egészíti ki a tényállást, hogy; „A vádlott szolgálati viszonyát a Rendőr-főkapitányság Vezetője felmentéssel megszüntette.”

Az ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének. A vádlott védőjének fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság okszerű, mérlegelő tevékenységét támadta, ezért az a Be. 351.§ (1) és Be. 352.§ (3) bekezdéseiben írtak eredményre nem vezethetett.

Ugyanakkor az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény az elbírálás időpontjában már három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő büntettnek minősül, annak elkövetése időpontjában még 2 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett vétség volt. Az elsőfokú bíróság a Btk.2.§ bekezdése alapján helyesen alkalmazta a vádlottal szemben az elkövetés idején hatályos büntetőtörvényt. Az elsőfokú bíróság megfelelően számba vette a bűnösségi körülményeket, azonban nem értékelte kellő nyomatékka a katonai büntetőeljárásban szokatlanul hosszú időmúlást. Több mint négy év telt el a cselekmény megvalósítása és annak másodfokú elbírálása között. A vádlott szolgálati viszonya pedig rövidesen megszűnik. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott által elkövetett cselekmény annak

elbírálásának időpontjában már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés, vagy más intézkedés kiszabása is szükségtelen. Ezért a másodfokú bíróság a Btk.71.§-ában írt megrovás intézkedés alkalmazásával is elérhetőnek látta a Btk.37.§-ában nevesített büntetési célokat. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette.

A jogsegély keretében beszerzett jegyzőkönyvek fordításával kapcsolatban, a másodfokú eljárásban 15.669.-Ft bűnügyi költség merült fel. E bizonyítékot, azonban ki kellett rekeszteni a bizonyítékok köréből, az tehát szükségtelenül merült fel. A másodfokú bíróság ezért a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy e költséget az állam viseli.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy a vádlott személyi igazolványa alapján a nevét megfelelően helyesbítette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. november 21.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben foglalt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. november 21.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírószági ügyintéző